

Một anh Phọt t sau một tai nạn dẫm nát thân thể đã được ghép lại chi c chân mới lấy đi hài c a một người hi n xác.

Không b tàn t, anh m ng l m, nh ng đêm đêm nhìn lại cái chân ngo i lại kia, anh c rùng mình và nghĩ đến người n m d i m .

Một ngày, nh m ch u không th u, anh ch y lên chùa thăm s ph là một thi n s và k l i n i s c a mình.

V hoà th ng nhìn anh r i m m c i:

- Con th y s cái chân đó vì cho r ng nó không ph i là c a con, nh ng th h i, cái-chân-x a-gi -theo-con-t -bé có đúng là c a con không ?

Truyện k r ng anh Phọt t t đó ng ngon, h t s .

Và tôi t lúc bi t đ c câu chuy n này cũng th y mình ít nhi u an l c h n x a.

Tôi đã hi u ch C A một cách chu đáo h n, th m thía h n.

R i cũng t đó, tôi nghi m ra một đi u r ng đ i nhi u lúc ch m t ch thôi cũng là một tr i suy t .

Chi u nay, một người Phọt t g i tôi cái link đ đ c bài vi t c a một người tr ch ng bi t trong hay ngoài n c.

H nói thích bài đó, khen hay và gi i thi u cho tôi. T a đ bài vi t đó là Tình L . Thi t l , đ c h t bài, nh ng tôi không hi u gì h t. Lòng tôi đã b cái t a đ Tình L kia nứ kéo ngay t phút đ u. Nói chính xác, tôi đã bàng hoàng, ng n ng ch vì một ch L kia thôi. Nào ph i ch có tình m i l .

Có gì trên đ i này l i không b l ch .

Nhìn quanh ta, r i thì c th gi i, hình nh ch ng gì là tr n v n h t.

Này nhé, có ai trên đ i này dám nh n đ i mình là viên mãn đâu.

C m t qu c gia cũng th .

Nhi u k giàu mà không sang, b i h ch phú mà không quý.

Tiền bạc rỗng rỗng mà kiếm tiền thì người không vô, đó là giàu mà không sang, phú nhĩng chĩa quý.

Nhìn xa một chút, nước Tàu bây giờ có biết bao tiền phú, nhĩng xã hội nghèo nàn nhân văn sau mấy chục năm Cộng Sản thì khó mà kiếm ra một người thật sự phú quý.

Dám bỏ công triệu u Mã kim mua một con chó ngao Tây Tạng về cung phụng như để sinh thành, nhĩng để họ dám bỏ ra một phần trăm số tiền đó để làm từ thiện.

Đáng người là Viêt Nam bây giờ cũng có rất nhiều kẻ chĩa phú mà không quý nhĩng.

Tôi muốn gọi đó là một trường hợp L: L làng, d dang...

Riêng chĩa An Lạc.

Biết bao người trên đời này ngó ngon lành vậy, nhĩng thì ra họ chĩa để cĩa An (yên) mà chĩa gì để cĩa L.

Nhà cửa nĩng, thu nhập nĩng, sức khỏe nĩng, kẻ cĩa gia đình cũng nĩng, nhĩng liũ lòng họ có để cĩa vui không.

Tôi từng nói rồi, nhiều khi có chuyện để lo toan còn để sống họ là nhĩng ngày tháng nhàn cĩa vô vậy, không để cĩa không nhĩng.

Viết đến đây tôi chợt nhớ đến mấy bài báo online gần đây nói về làn sóng thực phẩm để cĩa ở Trung Quốc và Viêt Nam đang để cĩa xu hướng thì càng thêm thĩa chĩa L này.

Nhiều món trong đó là thực phẩm họ cĩa nhĩng mình, nhĩng ngon mà chĩa lành.

Không phải món nào ngon thì cũng lành.

Cũng nhĩng nhiều người tuy để thực nhĩng mà cũng đáng sợ vậy.

Hai chĩa ngon lành thì đó không phải để dùng.

Ngay đến một chĩa rất phổ biến nhĩng Phúc Đức cũng khó mà tìm để cĩa chĩa dùng.

Nhiều kẻ đời nay chĩa có phúc mà không có để cĩa.

Người học A-T -Đàm thĩng thích nói chuyện nên khó chĩa nhĩng đi u tôi đang viết.

Một cách nôm na, tôi hiểu Đức đây là nhĩng để cĩa tánh hàm để nhĩng nhân cách cĩa mình.

Một người ti n tay làm một hai chuyện giúp đỡ khác không sánh đợc một người th ng ngày làm gì cũng bi t nghĩ v khác.

Phúc thì ai cũng làm đợc, nhưng Đợc thì phải là kẻ có tâm c .

Tôi không nh là Lão T hay Trang T đã có câu nói này:

Người i thì i nay quy n cao tợc tr ng đ n m y cũng ch là hàng quý nhân ch không phải bợc đợc nhân nh thì i trợc.

*

C theo ki u ch ch (chiết t) đó mà nói thì ta có bao đợc thú v đ mà suy g m.

Nh thánh nhân ch có Đau mà không Kh , phàm phu nhi u khi Thông nh ng ch a ch c đã Minh, Gi i nh ng ch a ch c đã Thoát, Tình không h n là đi v i Yêu, tôi còn mu n nói là Sung ch a ch c đã Sợ ng, nh ng thôi !

Ch ch ng đó cũng đ m i tay mòn búa r i, ch mong người đợc nh đợc bài h c Chính Danh c a thầy Kh ng đợc mà s ng tr n v n ngoài đợc, trong đợc o. Th còn gì h n đợc n a. Mong thay !